

tor allerede ifølge Konkurslovens § 145 Ret til at fordre, at Boet skal overgaa til Konkursbehandling ved Skifteretten, og saa kan man ikke knytte den Betingelse dertil, der fremgik af vort Forslag, nemlig at det vedtoges med en vis Stemmelighed i Boet. Der har man dog overset, at Ordene i vort Forslag og i Konkursloven ere forskellige, idet der i Konkursloven staar „naar Boet er insolvent“, medens vort Udtryk var: „naar Boet *skønnes at være* insolvent“. Der er et Spille- rum der. Vi have ikke villet forandre den Ret, den enkelte Kreditor har efter Konkurslovens § 145, men vi have ment, der kunde være Tilfælde, i hvilke det var tvivlsomt, om Boet var insolvent eller ej, men at Skifteretten dog var tilbøjelig til at anse det derfor, og i saadanne Tilfælde skulde Skifteretten saa have den Myndighed, vi foreslog at give den, naar det fordredes af visse Interessenter i Boet. Altsaa, den Begrundelse, man har givet fra Landstingets Side, er ikke holdbar. Men der er jo den Udvej, at lade alt dette udgaa og nøjes med det, der staar i Konkurslovens § 145. Thi at give en saadan Regel for de Tilfælde, hvor Arv og Gæld ikke vedgaas, det finder jeg ikke korrekt, da enhver vil indrømme — og det er da heller ikke modsagt fra nogen Side — at det at Arv og Gæld ikke vedgaas kan skyldes Grunde, som aldeles ikke vedkomme det, der har Interesse for Fordringshaverne, og som skulde give dem en særlig Ret, nemlig at Boet ikke er i Stand til at svare enhver sit. — Der var i samme Paragraf en Bestemmelse, som vi havde sat ind efter særlig Opfordring fra et tidligere nu afdød Medlem af dette Ting, Kommandør Bojesen, nemlig at „Fuldbyrderen undlader paa Forlangende at meddele de i Boet interesserede saadanne Oplysninger, Boet vedrørende, som skønnes at være af Vigtighed for disse, og som han sidder inde med“. Vi fandt, det var et billigt Forlangende, at Fuldbyrderen skulde komme med saadanne Oplysninger, og hvis han ikke vilde det, skulde man kunne tage Boet fra ham. Man har derimod indvendt fra anden Side, at det kunde være rent Chikaneri fra en Arvings Side, at han blev ved at forlange Oplysninger for at drille Fuldbyrderen, eller han kunde forlange Oplysninger, som denne ikke var berettiget til at give. Man har imidlertid overset, at ifølge vor Bestemmelse blev det lagt i Justitsministerens Haand at afgøre, om Fuldbyrderens Undladelse skulde have den Virkning eller ikke, saa jeg ser

ikke nogen Betænkelighed ved at lade denne Bestemmelse blive staaende. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at vi ogsaa for at give Lægfolk saa mange Vaaben i Hænde over for disse skammelige Sagførere, som man vel nærmest har for Øje, naar man mener, der trænges til en ny Lov om Testamentfuldbyrdere, havde en Bestemmelse i § 2, 2det Stykke, om, at „Fuldbyrderen er pligtig til snarest mulig at indkalde en Skiftesamling“ under visse nærmere Betingelser. Ogsaa det har man forandret. Man vil ikke have nogen Forpligtelse for Fuldbyrderen i den Henseende. Ja, naar andre ikke ville have det, saa kunne de, der se Sagen fra Fuldbyrderens Standpunkt, sagtens være tjente dermed. Men det forekommer mig i øvrigt ret ejendommeligt, at man ikke vil tage det med. Jeg vil ogsaa nævne en anden lille Bestemmelse i § 8, der er forandret i Overensstemmelse med, hvad der tidligere stod i Regeringsforslaget, men i Modsætning til, hvad vi havde vedtaget. Der staar nu, at Boet, Protokoller og Papirer skulle indsendes, til det befalede Eftersyn hvert Halvaar i den sidste Maaned, regnet fra den meddelte Bevillings Dato. Med andre Ord, Eksekutor skal sidde og huske paa, naar Halvaaret er udløbet efter Bevillingens Dato, og saa indsende det forlangte. Vi havde ønsket at blive staaende ved den gældende Retsregel om, at det skal ske til to bestemte Tider af Aaret, i Marts og September, saaledes at den, der har meget at huske paa, ved, at det er paa den og den Tid af Aaret, at Indsendelsen skal ske. Det vil det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) særlig tage sig af, idet det var efter hans Henstilling, vi sidst gjorde denne Forandring. Endelig har man igen indsat de to Embedsmænd med tilhørende Lønninger i det nuværende Forslags § 9, hvad vi havde strøget. Man foreslaar nu igen en forhøjet Bevilling til den allerede eksisterende Revisor her i Kjøbenhavn og dernæst Ansættelse af en ny Revisor med Hensyn til Boer uden for Kjøbenhavn. Jeg er ikke bleven overbevist om, at det er rigtigt at gaa til disse ny Bestemmelser. Man paaberaaber sig i sidstnævnte Henseende det praktiske i, at der er en fælles Myndighed til at paase, at Beregningen af de Staten tilkommende Gebyrer er rigtige. Hertil er at bemærke, at der allerede findes en saadan Myndighed, for saa vidt som Generaldirektoratet for Skattevæsenet staar over alle Amtmændene, deres Personale og deres Be-